

DOSAR NR. 431/CAF/2006

231

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
DECIZIE Nr. 373
ȘEDIȚA PUBLICĂ DE LA 30 MARTIE 2006
COMPLETU IL COMPUS DIN:
PREȘEDINTE - - PREȘEDINTE SECȚIE
JUDECĂTOR -
JUDECĂTOR -
GREFIER -

X.X.X

Pe rol , pronunțarea asupra dezbaterilor care au avut loc în din ședința publică de la 16 martie 2006, privind judecarea recursului formulat de reclamanta împotriva sentinței nr.19/CA/din 25 ianuarie 2006, pronunțată de Tribunalul Mehedinți în dosarul nr.1981/CONT/2005.

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit părțile.

Procedura legal îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică de la 16 martie 2006, când cei prezenți au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceeași zi și care face parte integrantă din prezenta, iar instanța în vederea deliberării a amânat pronunțare pentru ziua de 30 martie 2006.

CURTEA:

Asupra recursului de față;

Prin acțiunea înregistrată sub nr.1981/C/2005, reclamanta a solicitat în contradictoriu cu pârâtele DGFF Mehedinți și Autoritatea Națională a Vămile București, anularea deciziei nr.4/14.02.2005, prin care i s-a respins contestația formulată împotriva actului constatator nr.391/17.12.2004 și a procesului verbal nr.12260/20.12.2004, încheiate de Biroul vamal Tr. Severin, prin care i-au fost stabilite obligații vamale principale, constând în taxe vamale, comision vamal și TVA, precum și obligații vamale accesorii în sumă totală de pentru autotractorul care a făcut obiectul unui contract de leasing și ulterior aplicării regimului vamal special și care a fost distrus în întregime într-un accident rutier.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat stingerea datoriei vamale, conform art.165 lit. „b” din Codul vamal, ca urmare a unui caz fortuit, iar în subsidiar a susținut că autoritatea vamală nu a calculat corect obligațiile vamale.

A mai arătat reclamanta că în derularea contractului de leasing încheiat în anul 2000, autotractorul a fost distrus în întregime, ca urmare a unui accident rutier petrecut la data de 23.09.2002 și în mod nelegal organul vamal a calculat și stabilit obligații vamale în sarcina sa, pentru un bun care nu mai există.

Că regimul vamal s-a încheiat sub condiția suspensivă, astfel că potrivit dispozițiilor art.1018 Cod civil, aceasta nu a devenit proprietara bunului, întrucât transmiterea proprietății este subordonată împlinirii condițiilor suspensive.

Pârâtele DGFP Mehedinți și Autoritatea Națională a Vămilelor au formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii.

Prin sentința nr.19/CA din 25 ianuarie 2006, Tribunalul Mehedinți a respins acțiunea reclamantei.

Pentru a se pronunța astfel, tribunalul a reținut că utilizatorul trebuie să suporte riscul pieririi, distrugerii sau avarierii bunului utilizat, din cauze fortuite, așa cum rezultă din art.10 lit.f din OG nr.51/1997, situație în care utilizatorul trebuie să suporte contravaloarea taxelor vamale aferente importului.

Referitor la datoriile vamale accesorii, s-a avut în vedere că nu poate beneficia reclamanta de scutire de plată a taxelor vamale, întrucât din protocolul D pct.B din 1997 rezultă că valoarea totală a bunului nu trebuie să depășească 6.000 ecu.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta, care a invocat că instanța nu s-a pronunțat asupra nulității absolute a actelor de control, rezultând din faptul că nu s-a respectat obligația de a se asculta contribuabilul înainte de luarea deciziei.

S-a arătat că s-au aplicat greșit prevederile protocolului, ratificat prin OUG nr.192/27.12.2001, cu precizarea că declarația vamală era din data de 27.11.2001, că regimul vamal trebuia să se încheie la 27.11.2004, și nu la 17.11.2004.

A precizat că în speță nu erau aplicabile prevederile Codului vamal, ci prevederile Legii 51/1997 R și că greșit i s-a cerut pentru a se aplica beneficiul scutirii de taxe vamale, certificatul EUR 1, pentru că declarația de export era făcută pe factură.

Recursul este fondat.

Reclamanta a încheiat cu firma germană Ingerl Gesellschaft m.b.H contract de leasing având ca obiect un autotractor cu șa, pentru tractat semiremorci.

S-a întocmit și factură pro forma, pe factură s-a prevăzut că marfa vândută este de origine C.E., cu regim de circulație preferențial (fila 25).

În același contract s-a inserat că valoarea reziduală este 20% din valoarea bunului, adică

Ca urmare s-a emis autorizația de admitere temporară nr.170/2001.

În cuprinsul autorizației s-a prevăzut că termenul de admitere temporară este de 36 de luni, adică până la 16.11.2004, conform contractului de leasing.

Ulterior, bunul a fost avariat integral, ca urmare a unui accident de circulație.

Pârâta Autoritatea Națională a Vămirilor, prin Biroul Vamal Dr.Tr.Severin, a hotărât la 17 decembrie 2004 actul constatator nr.391, în cuprinsul căruia s-a stabilit datorii vamale, adică taxe vamale, comision, accize și alte taxe, în sumă totală de

S-a reținut că reclamanta nu s-a prezentat pentru a proceda la încheierea regimului vamal, la sfârșitul perioadei de leasing.

Instanța de fond a apreciat că modul în care a stabilit datoria vamală organul constatator este corect.

Soluțiile adoptate de către organul vamal și de către instanță încalcă prevederile Protocolului nr.4, act normativ aplicabil la data când trebuia să se încheie operațiunea de import.

În conformitate cu art.16 din Protocolul nr.4, ratificat de România prin OUG nr.192/2001, bunurile importate din țările membre ale UE beneficiază de facilități, cum este scutirea de plata taxelor vamale, dacă importatorul prezintă organului vamal un certificat de circulație al mărfurilor EUR 1 sau **declarație pe factură dată de exportator.**

În speță nu s-a emis certificat EUR 1, dar pe factură exportatorul a precizat expres că mărfurile sunt de origine din Comunitatea Europeană, cu regim de circulație preferențial (fila 25 dosar fond).

Din observarea originalului facturii rezultă că aceasta îndeplinește condițiile cerute de protocol, și anume declarația este dată de exportator, ștampilată și semnată de către acesta.

Așadar, se regăsește teza a II-a din prevederile art.16 din Protocolul nr.4, privind declarația pe factură dată de exportator.

Fiind prezentată dovada de origine din Comunitatea Europeană a bunului, la data când trebuia să se finalizeze importul - 16.11.2004 - în baza protocolului nr.4, reclamanta nu ar fi plătit taxe vamale, ci numai TVA, accize și comisioane la valoarea reziduală.

Din moment ce nu trebuia să plătească la data finalizării operațiunii, în mod logic, același regim se menține și la expirarea termenului au la dispariția bunului, pentru că bunul este produs în Comunitatea Europeană.

Însă, reclamanta datorează TVA, comision și accize, pe care le-ar fi datorat și dacă bunul exista și se finaliza operațiunea de import.

Se datorează taxele de mai sus, așa cum au fost calculate de organul vamal, deoarece reclamanta nu a anunțat, în perioada regimului suspensiv, că a intervenit un eveniment, care a condus la pierderea bunului.

În speță, sunt aplicabile prevederile Protocolului nr.4 și nu al Protocolului B/1997, pentru că importul trebuia să se finalizeze în perioada în care era în

vigoare Protocolul nr.4 și operațiunea se supune actului normativ în vigoare la data încheierii acesteia.

Având în vedere că bunul importat este produs în UE și că pe factură era inserată originea bunului, în baza art.16 din Protocolul nr.4 reclamanta nu datora taxe vamale, importul fiind scutit de plata acestor taxe.

Dar, având în vedere că a omis să anunțe în perioada regimului suspensiv și mai înainte de împlinirea termenului de încheiere a operațiunii de leasing, că bunul a fost avariat, reclamanta datorează TVA, accize și comision, așa cum au fost calculate de organul vamal.

Față de considerentele expuse, urmează ca în baza art.312 Cod pr.civilă, recursul să fie admis, se va modifica sentința și se va admite în parte acțiunea, în sensul că se va anula în parte actul constatator nr.391/17.12.2004, procesul verbal nr.12260/2004 și decizia nr.4/2005, pentru suma de lei, reprezentând taxe vamale, precum și de dobânzile aferente taxelor vamale.

Se vor menține actele de control pentru restul datoriei vamale.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Admite recursul declarat de reclamanta împotriva sentinței nr.19/CA/din 25 ianuarie 2006, pronunțată de Tribunalul Mehedinți în dosarul nr.1981/CONT/2005.

Modifică sentința atacată.

Admite în parte acțiunea, în sensul că anulează în parte actul constatator nr.391/17.12.2004, procesul verbal nr.12260/2004 și decizia nr.4/2005, pentru suma de , reprezentând taxe vamale, precum și de dobânzile aferente taxelor vamale.

Menține actele de control pentru restul datoriei vamale.

Decizie irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică de la 30 martie 2006.

RED.JUD.E.CANȚĂR
DACT.LF./ 4 EX/ 2.05.2006
JUD.FOND: .

711
GREFIER,

AZI 1.06.2006
GREFA TRIBUNALULUI MEHEDINȚI

Prezenta copie este confirmată by
originalul rămânând definitiv și irevocabilă

Grefier

